

ОБРАЗОВАТЕЛЕН ТЕАТЪР. РАЗНООБРАЗИЕ И ОБУЧЕНИЕ

Алесио Суриан

За достойнството и гражданството

Ние имаме право на образование. Тези ясни и категорични пет слова подтикнаха Център „Отворено образование“ – София, България, Межкултурния институт – Тимишоара, Румъния, Общинския младежки център – Хасково, България, Центъра за глобално образование „Мондиалита“ – Бреша, Италия и организацията Калейдоскоп– Тренто, Италия да предприемат определени действия, основаващи се на убеждението, че децата от ромски произход нямат достатъчен достъп до образование и обучение.

Упражняването на дадено право е въпрос на правосъдие и/или свобода. В случая вниманието на създателите на проекта бе привлечено от факта, че макар и образователната система да е отворена за децата от ромски произход, тя не се възприема от тях като добро средство за подобряване на техния живот. Въпросът в по-малка степен засяга нормативните аспекти на образователната система, а по-скоро става дума за осъзнаване на потенциалната свобода, която образованието дава на хората. От тази гледна точка е ясно, че проектът не трябва да е насочен (или поне не изцяло) към самите деца, а по-скоро към културната и социална среда, в която те живеят. Това доведе до идеята за разработването на проект за театрални техники, които да се използват в образователни дейности от възрастното ромско население. Театърът е в състояние да провокира по множество начини отношението към гражданството и различните отговорности, свързани с него. В словото си при получаване на Нобелова награда, Харолд Пинтер изразява това по един много остър начин: „повечето политици, ако се съди по действията и бездействията им, се интересуват не от истината, а единствено и само от властта и как да задържат тази власт.